

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Orquestra
simfònica
del Vallès

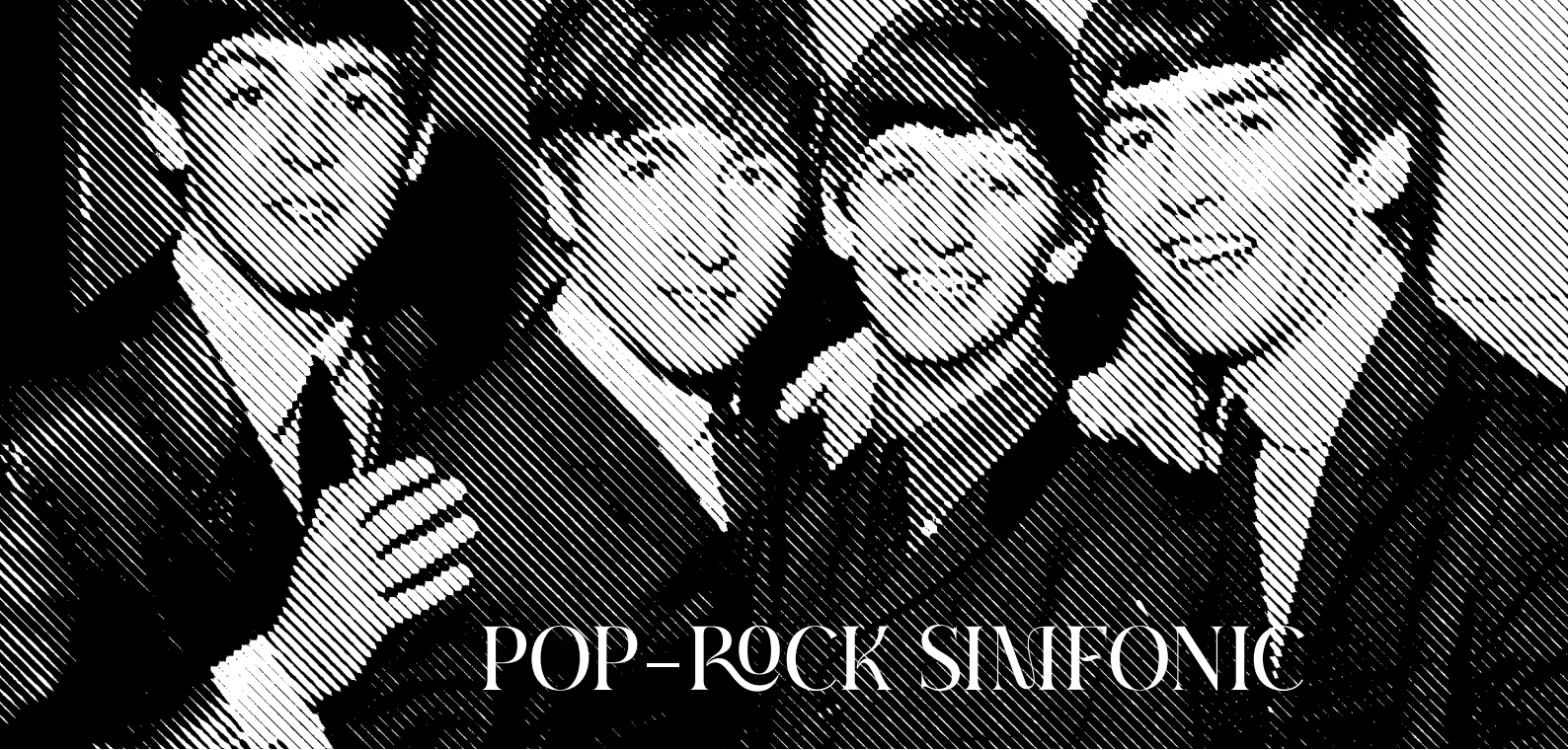
POP-ROCK SINFÒNIC

23 — 24

Nov_04_23
18:30 h. Dissabte

Palau de la Música Catalana
Sala de Concerts

POP-ROCK SIMFÒNIC

1a PART *Smoke on the water_ Deep Purple*
Can't falling in love with you_ Elvis Presley
Help_ The Beatles
Another brick in the wall_ Pink Floyd
I will survive_ Gloria Gaynor
Hot stuff_ Donna Summer
Grease medley

Cor de Teatre_ (Dir. David Costa)
Alba Pérez, Alex Dee i
Marc Antolí_ Solistes
Enric López_ Actor
Orquestra Simfònica del Vallès
Rubén Gimeno_ Director

2a PART *Disco hits medley*
Bohemian Rhapsody_ Queen
Waterloo_ ABBA
The Rising_ Bruce Springsteen
We are the champions_ Queen
We will rock you_ Queen

Lluís Bòria_ il·luminació

Durada aproximada:
90 minuts

Simfònics al Palau 23 — 24

FORMACIÓ ORQUESTRAL

Director titular: Xavier Puig
Responsable de programació: Jordi Cos
Concertino: Marta Cardona
Concertino associat: Javier Mateos

BANDA

Bateria: Jeremy Friedman
Teclat: Frederic Oller
Guitarra elèctrica: Arnau Gil
Baix elèctric: Jorge Carrasco

Violins Irs: Maria González*, Canòlich Prats**, Irina Galstian, Ruslana Popa, Helena Muñoz i Narcís Palomera / *Violins 2ns:* Giovanni Giri*, Gala Cebotari**, Xavier Buira, Jose David Fuenmayor, Joan Haffner, Carles Planas i Laia Pujolassos
Violes: Joan Fèlix*, Jordi Cos**, Josep Bosch, Lluís Cabal i Alexeider Pérez
Violoncels: Romain Boyer*, Adrià Cano**, Montserrat Biosca i Eva Otero
Contrabaix: Joan Cantallops*, Mònica Serra** i Manel Ortega / *Flautes:* Elisabet Franch*, Marta Torres** i Pol Abellan / *Oboès:* Maria Jose Meniz* i Núria Moreno** / *Clarinets:* Jose Maria Martínez* i Ruben Raimundo** / *Fagots:* Pau Solà* i Ariane Pérez** / *Trompes:* Carles Lizondo*, Jordi Guasp**, Sergi Chofre i Carles Domingo / *Trompetes:* Aitor Muñoz*, Alexandre Baiget** i Bernat Clota / *Trombons:* Paco Palasi*, Manuel Gómez** i Sergi Alonso** / *Tuba:* Joan Bautista Domènech* / *Timpani:* Marc Cabero* / *Percussió:* Francisco Jose Sánchez* i Dani Guisado / *Arpa:* Elsa Andres*

POPULAR ÉS SINÒNIM DE VIU

Enric López
Cantant i actor de Cor de Teatre

La cultura es pot entendre com una manera de viure, de comportar-se, de menjar, de gaudir, de vestir i, fins i tot, de parlar.

Si volguéssim definir què és la música popular, la música pop, segur que pensariem en un gènere àmpliament acceptat pel públic general, fet de melodies reconeixibles, d'aquelles que alimenten els records, potents i amb lletres fetes per ser recordades.

El pop i el rock aconsegueixen unir les persones per mitjà de la música i crear un sentit de comunitat, perquè és un gènere capaç d'incorporar influències de tot arreu, generant una mescla elèctrica i vibrant que sovint es fruïa en temples d'hedonisme i desinhibició, més coneguts amb el nom de discoteques, espais on, disc rere disc, l'ésser humà dansava en companyia al ritme de la llibertat.

Però la cosa no es va quedar aquí! De les discoteques i dels concerts que feien les bandes de pop-rock es va passar a les col·laboracions, també conegudes pel terme anglès *crossovers*, entre formacions de pop-rock i orquestres simfòniques amb estils més clàssics. Els primers *crossovers*, als anys noranta del segle XX, van significar el punt de partida de les col·laboracions més famoses entre bandes de rock, grans orquestres i cors del món.

El so més cru, potent i passional del rock barrejat amb la varietat expressiva i la complexitat rítmica aportada pel so de l'orquestra simfònica mitjançant nous arranjaments aconseguí la màxima expressió quan en aquesta fórmula es va afegir la participació de grans cors i veus. A partir d'aquest moment, la tensió dramàtica entre l'espontaneïtat vital del cor i l'excel·lència i la pulcritud dels arranjaments de l'orquestra simfònica obtindrà uns resultats espectaculars.

Ja l'any 1971, quan es va estrenar la Missa de Bernstein per a l'obertura del JFK Center for the Performing Arts a Washington, es va poder comprovar feliçment que la música clàssica i la música popular s'entenen prou bé. L'experiència de mesclar les textures sonores provinents de l'orquestra simfònica amb l'energia i la teatralitat pròpia dels musicals nord-americans interpretats per les vibrants

veus de l'Street Chorus la coneix bé el Cor de Teatre, ja que l'ha treballat i l'ha interpretat diverses vegades.

Aquesta fórmula s'ha anat provant amb més o menys encert i amb formacions ben diverses: des de Roger Waters, vocalista i compositor del grup Pink Floyd amb l'Orquestra Simfònica de Ràdio Berlín i cors als anys noranta a la Porta de Brandenburg, a Alemanya, o el *crossover* del grup de pop-rock Oasis amb el Crouch End Festival Chorus al festival BBC Electric Proms de Londres —un dels festivals internacionals més importants on es pot gaudir de la fusió de la música clàssica amb nous llenguatges i formacions—, o la col·laboració de la banda de pop-rock Doves amb el London Bulgarian Choir l'any 2009, fins al memorable *crossover* que va fer l'Orquestra Simfònica del Vallès amb el grup The Who, el passat mes de juny, en el primer i únic concert de la història de la música banda a l'Estat espanyol.

Avui el Palau de la Música Catalana acollirà un dels maridatges musicals més encertats dels darrers temps: l'Orquestra Simfònica del Vallès i el Cor de Teatre. Són dues formacions catalanes que han fet l'eclosió en una mateixa direcció, perquè comparteixen, cadascuna en el seu àmbit, la mateixa filosofia, que no és cap altra que apostar per la innovació, el risc i la qualitat per tal d'aconseguir la connexió amb el públic, amb l'objectiu primordial d'emocionar-lo. Aquesta ha estat la clau de l'èxit en les col·laboracions entre aquestes dues grans formacions.

Després d'haver-nos enamorat en un Peer Gynt interpretat l'any 2018 en aquest mateix temple, l'Orquestra Simfònica del Vallès i el Cor de Teatre van decidir consolidar la seva relació a ritme de disco i pop-rock. Després d'actuar a l'Auditori de Barcelona i a diferents ciutats del país, tenim el plaer de tornar al Palau per presentar tretze cançons de música disco i pop-rock que s'han convertit en himnes d'una època ben recent de la nostra història de la música. Un espectacle extraordinari interpretat de manera brillant per l'Orquestra Simfònica del Vallès, en aquesta ocasió també amb instruments elèctrics de rock i amb l'energia de les vitals i potents veus del Cor de Teatre.

Jo, de tu, no m'ho perdria!

COR DE TEATRE

El Cor de Teatre no és pròpiament un grup vocal ni tampoc una companyia teatral, és una companyia que ha obert un nou camí en la interpretació del repertori vocal polifònic. Un cor que trenca amb la distribució característica d'aquestes formacions sobre l'escenari per incorporar moviment, acció i recursos propis de l'àmbit teatral. Fundat i dirigit per David Costa, treballa des de fa 25 anys en la recerca de noves sonoritats, experimentant amb el seu potencial expressiu i la interpretació. Amb els seus espectacles, *El concert*, *Concert Tempestiu*, *Operetta*, *Allegro i Troia*, una veritable *odissea*, ha fet gires per Catalunya, Espanya, França, Suïssa, Bèlgica i Alemanya. Ha participat en festivals, com el d'Avignon le Off i el Tollwood Winter Festival-Munich. Aquest any 2023 celebra el 25è aniversari i ha estrenat *Bon veïnatge* i l'espectacle commemoratiu *La Gala, la veu, el gest: l'essència*.

RUBÉN GIMENO DIRECTOR

Ocupa el càrrec de la Jove Orquestra d'Euskadi. Ha estat director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès, i com a director convidat ha col·laborat amb un gran nombre d'orquestres espanyoles, com ara l'Orquestra Nacional d'Espanya, la Simfònica de Tenerife, la Simfònica de Castella i Lleó, l'Orquestra de València i l'Orquestra de Barcelona i Nacional de Catalunya, entre d'altres. Fora de les nostres fronteres, ha dirigit les orquestres simfòniques de Norrköping, de Gävle, l'Orquestra de Cambra de Ginebra, l'Orquestra de l'MNCK (Japó) i l'Orquestra Nacional de Colòmbia, en col·laboració amb solistes de la talla de Lang Lang, Violeta Urmana, Steven Isserlis i Fazil Say, Gabriela Montero, Behzod Abduraimov, Michel Camilo... La seva activitat en el camp de la lírica l'ha portat a dirigir les produccions del Teatre Campoamor d'Oviedo de *Marina* i *La del Soto del Parral* al Teatre de la Zarzuela.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau i Nadal al Palau i a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia. És membre fundador de la Fundació Òpera a Catalunya i acompanya el circuit Òpera a Catalunya. N'han estat directors titulars Albert Argudo, Jordi Mora, Salvador Brotons, Edmon Colomer, David Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 ho és Xavier Puig. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

PROPERES CONCERTS

HOMENATGE A JOHN WILLIAMS

Nov_18_23 / 18:30 h
Des_02_23 / 18:30 h

JOHN WILLIAMS

Fanfara olímpica i tema, *Lincoln*,
Hook, *Salvar al soldado Ryan*,
Superman, *La lista de Schindler*,
The cowboys, *E.T.* i *Star Wars*.

Salvador Vidal_ Narrador
Jordi Cos_ Idea i guió original
Orquestra Simfònica del Vallès
Rubén Gimeno_ Director

Espectacle amb narracions en castellà

DOÑA FRANCISQUITA AMADEU VIVES

Des_03_23 / 18:30 h

AMADEU VIVES

Doña Francisquita

Ruth Terán_ Francisquita
Enrique Ferrer_ Fernando
Laura Vila_ Aurora la Beltrana
Vicenç Esteve_ Cardona
Enric Martínez-Castignani_ Don Matias
Yolanda Valero_ Doña Francisca
Cor Amics de l'Òpera de Sabadell
Orquestra Simfònica del Vallès
Miquel Ortega_ Director musical
Rita Cosentino_ Directora d'escena

Una producció de:

FUNDACIÓ
OPERA
CATALUNYA

FESTIVAL DE VALSOS I DANSES

Des_16_23 / 18:30h.

Montserrat Seró_ Soprano
Orquestra Simfònica del Vallès
Xavier Puig_ Director

ANTONÍN DVORÁK
Dansa eslava, núm. 7, op. 72

MANUEL VALLS
Vals de barri

SERGEI RACHMANINOV
Polca italiana

JOHANN STRAUSS II
Sota llamps i trons
Tik-Tak polca

CHARLES GOUNOD
Je veux vivre

FLORENCE PRICE
Ethiopia's Shadow in America:
III. His Adaptation

JOSEF STRAUSS
Delirien Waltz

EDUARD STRAUSS
Hectograph

ENRIC GRANADOS
El majo discreto

El cicle Simfònics al Palau rep el suport de:

Sabadell
Fundació

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació
Barcelona

Diputació de Girona

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Sabadell

Sabadell
Fundació

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

moventia
100
Connectant
moments

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Col·laboradors de l'OSV

GOVERN DE SPAIN
GOVERN DE CATALUNYA
INAEEM

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

BENVIC

Mitjà oficial

LAVANGUARDIA

Finançat per

Unió Europea
Next Generation
Next Generation
Catalunya
Generalitat de Catalunya
Plan de Recuperació,
Transformación
y Resiliencia

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat
www.osvalles.com

